

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΜΑΡΙΑ ΜΕΝΕΓΑΚΗ
PhD. Dr-ΝΟΜΙΚΟΣ-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ
e-mail: mmenegak@agro.duth.gr
ΤΗΛ: 6946 244 824

25-11-2020

Καλημέρα Έσας!

Σήμερα σας παραδίδω στο ε' class, το 1^ο μά-
θημα, που είχατε μάθει δια ζώσης, στην αίθουσα
στη Σχολή, προσπερνών να το έχετε και σε
αυτοπροσώπων μορφή.

Η διδάσκουσα Καθηγήτρια
Μαρία Μενεγάκη

Ηπώ 13 09 2017 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ

1.1. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ

2017 Βρ

2018 Συνεργατισμός (Cooperativism) ή Συνεταιριστικό Κίνημα (Cooperative Movement) ονομάζεται η εθελοντική συνεργασία των ανθρώπων, με βάση ορισμένες αρχές και πνεύμα αλληλοβοήθειας, για τη βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασής τους.

Τι γράφει
Ο Κλήμης γράφει ότι:

2014 "Ο Συνεργατισμός είναι ένα σύστημα οικονομικοκοινωνικό, ένα σύνολο από πεποιθήσεις, αρχές, κατευθύνσεις και τρόπους ενέργειας στον οικονομικοκοινωνικό τομέα, που εάν εφαρμοστούν σωστά (σε έκταση και σε βάθος), τότε θα μπορέσει ο κάθε άνθρωπος, η ανθρωπότητα ολόκληρη, να ζήσει πολύ καλύτερα"⁽¹⁾

2018 Ο Γραμματόπουλος λέει ότι:

"Ο σύγχρονος Συνεργατισμός υπήρξε προϊόν του κεφαλαιοκρατισμού και προέκυψε από αντίδραση κατά των αδικιών, υπερβολών και καταχρήσεων του συστήματος αυτού σε βάρος των ασθενέστερων λαϊκών τάξεων καθώς και κατά της αναρχίας και αρρυθμίας, που προκαλεί τούτο στην οικονομία (στην παραγωγή, στην κατανομή, στις σχέσεις μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών, κ.λ.π.)"⁽²⁾

(1) Κλήμης Α., "Τι είναι και τι δεν είναι ο Συνεργατισμός - Συνεταιρισμός", Εκδόσεις "Συνεργασία" Ξάνθη, 1980, σελ. 9.

(2) Γραμματόπουλος Γ., «Συνεργατισμός» στην «Οικονομική και Λογιστική Εγκυκλοπαίδεια», Αθήνα, 1961, Τόμος Θ, σελ. 484.

1.2. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Πολλοί και διαφορετικοί ορισμοί έχουν διατυπωθεί κατά καιρούς από διάφορους επιστήμονες για την έννοια του συνεταιρισμού, που η διαφοροποίησή τους βασικά οφείλεται στο γεγονός ότι ο καθένας από αυτούς δίνει έμφαση σε διαφορετικά χαρακτηριστικά ή σκοπούς του συνεταιρισμού.

2013 Ο Νόμος 602/1915 "Περί Συνεταιρισμών" ορίζει ότι:

2014 "Ο συνεταιρισμός είναι εταιρία η οποία έχει κεφάλαιο μεταβλητό, αποτελείται από συνεταίρους των οποίων ο αριθμός είναι επίσης μεταβλητός και επιδιώκει με την συνεργασία των συνεταίρων την προαγωγή της ιδιωτικής οικονομίας καθενός από αυτούς".

2017 Ο Θεόδωρος Τζωρτζάκης, γνωστός Έλληνας Συνεταιριστής, δίνει τον εξής ορισμό:

2018 "Ο συνεταιρισμός είναι όργανο αυτοβοήθειας ασθενών οικονομικά προσώπων, δημιουργούμενος με την ένωση των μικρών κατά μέρος δυνάμεων σε μια μεγάλη ομοειδή δύναμη, που τίθεται στη διάθεση του καθενός για την καλύτερη άσκηση της επαγγελματικής και οικιακής του οικονομίας".

2018 Ο καθηγητής Δ. Καλιτσουνάκης ορίζει το συνεταιρισμό ως εξής:

"Ο συνεταιρισμός είναι ελεύθερη και ισότιμη τοπική προσωπική ένωση ασθενών οικονομικά ατόμων, προς αυτοβοήθεια με την από κοινού διεξαγωγή επιχειρήσεως, από την οποία ωφελούνται ανάλογα με την συναλλαγή τους μ' αυτή".

2019 Ο καθηγητής Διον. Μαυρόγιαννης, ορίζει ότι:

"Ο συνεταιρισμός είναι μια ελεύθερη ένωση προσώπων που ασκούν ομοειδή οικονομική επιχείρηση ή είναι της ίδιας κοινωνικής κατηγορίας (αγρότες, καταναλωτές, κ.ά.) και αποβλέπει στην προαγωγή της οικονομίας των μελών του, έχει δημοκρατικό χαρακτήρα και μορφωτική αποστολή για τα μέλη του".

Ο Marvin A.Schaars, Καθηγητής Αγροτικής Οικονομικής στο Πανε-

πιστήμιο του Wisconsin των Η.Π.Α. δίνει τον εξής ορισμό:

"Ο συνεταιρισμός είναι μια επιχείρηση που αποκτάται και ελέγχεται εθελοντικά από τα μέλη του, και λειτουργεί από αυτούς και γι' αυτούς σε βάση μη κερδοσκοπική ή στο κόστος".⁽³⁾

2018
 Η Διεθνής Συνεταιριστική Ένωση έδωσε τον εξής ορισμό για το συνεταιρισμό στο Συνέδριο του Μάντσεστερ το 1995:

"Συνεταιρισμός είναι μια αυτόνομη ένωση προσώπων, που συγκροτείται εθελοντικά, για την αντιμετώπιση των κοινών οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών αναγκών και επιδιώξεών τους, δια μέσου μιας συνιδιόκτητης και δημοκρατικά διοικούμενης επιχείρησης".

2017
 Ο Νόμος 2810/2000 «Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις» ορίζει ως εξής το συνεταιρισμό (εν προκειμένω τον αγροτικό):

2017
 «Αγροτική Συνεταιριστική Οργάνωση είναι αυτόνομη ένωση προσώπων, η οποία συγκροτείται εθελοντικά και επιδιώκει, με την αμοιβαία βοήθεια των μελών της, την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη και προαγωγή τους, μέσω μιας συνιδιόκτητης και δημοκρατικά διοικούμενης επιχείρησης».

Προφανώς, ο ορισμός αυτός είναι απόλυτα εναρμονισμένος με τον ορισμό που έδωσε η Διεθνής Συνεταιριστική Ένωση, και ο οποίος ισχύει σε παγκόσμιο επίπεδο.

Είναι γεγονός πως όλοι σχεδόν οι ορισμοί του συνεταιρισμού δεν είναι πλήρεις και αυτό γιατί υπάρχουν τόσα πολλά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ή σκοποί του συνεταιρισμού, που αν τυχόν αναφερθούν θα καταστήσουν μακροσκελή τον ορισμό του και συνεπώς πρακτικά αχρησιμοποίητο.

Πάντως, πρέπει να τονισθεί ιδιαίτερα πως ο συνεταιρισμός δεν είναι ούτε αμιγής οικονομική μονάδα, όπως π.χ. είναι οι κεφαλαιακές εταιρίες, ούτε είναι αμιγής κοινωνική οργάνωση, όπως είναι τα διάφορα κοινωνι-

⁽³⁾ Schaars, Marvin, A., "Cooperatives: principles and practices", A1457, University of Wisconsin-Madison, USA, 1971, p.7

κά ιδρύματα. Αντίθετα, είναι ένας μικτός οικονομικοκοινωνικός θεσμός που αποβλέπει ταυτόχρονα στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης και στην εξύψωση της κοινωνικής και πολιτιστικής θέσης των μελών του.

1.3. ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

(Τα κυριότερα στοιχεία που χαρακτηρίζουν το συνεταιρισμό είναι τα εξής:

1. Ο συνεταιρισμός είναι οικονομική οργάνωση, δηλαδή μια επιχειρηματική μονάδα, γιατί πραγματοποιεί διάφορες οικονομικές δραστηριότητες, όπως π.χ. παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία αγροτικών προϊόντων, προμήθεια και διάθεση καταναλωτικών και βιομηχανικών αγαθών, πιστωτικές και ασφαλιστικές εργασίες, κ.λ.π. Δεν είναι ούτε συνδικαλιστικό σωματείο, μήτε κοινωνικό ίδρυμα.
2. Ο συνεταιρισμός είναι ένωση προσώπων και όχι κεφαλαίων, αφού η δημιουργία και η λειτουργία του στηρίζεται στα πρόσωπα και όχι στα κεφάλαια. Γι' αυτόν το λόγο, το ύψος της συνεταιριστικής μερίδας είναι περιορισμένο, για να δοθεί η δυνατότητα περισσότερα άτομα να γίνουν μέλη του συνεταιρισμού και έτσι να συγκεντρωθούν τα απαιτούμενα κεφάλαια και όχι να διατεθούν από ένα ή λίγα άτομα.
3. Ο συνεταιρισμός συγκροτείται εθελοντικά, δηλαδή εφόσον το θέλουν τα άτομα και όχι κάτω από οποιασδήποτε μορφής πίεση ή εξαναγκασμό.
4. Ο συνεταιρισμός είναι μια δημοκρατικά διοικούμενη επιχείρηση και όχι καμιά αυταρχική οργάνωση, γιατί η Διοίκησή του εκλέγεται και λειτουργεί με βάση τις αρχές της Δημοκρατίας, δηλαδή τους κανόνες της πλειοψηφίας.
5. Οι σκοποί των συνεταιρισμών είναι ταυτόχρονα οικονομικοί, κοινωνικοί και πολιτιστικοί, παρόλο ότι είναι οικονομικές οργανώσεις, δηλαδή επιχειρήσεις που επιτελούν μόνο οικονομικές δραστηριότητες.

2018

1.4. ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

α) Περιεχόμενο των σκοπών

Ο βασικός σκοπός των συνεταιρισμών είναι η ευημερία των μελών τους, δηλαδή η βελτίωση της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής θέσης τους και αναλύεται στους εξής επιμέρους σκοπούς:

- 1.- **Μεγιστοποίηση των ωφελειών**, με την επίτευξη υψηλότερων τιμών και μεγαλύτερων ποσοτήτων πώλησης των αγροτικών προϊόντων των παραγωγών-μελών του συνεταιρισμού και έτσι αυξάνονται τα εισοδήματά τους.
- 2.- **Ελαχιστοποίηση των δαπανών** παραγωγής ή και προσφοράς υπηρεσιών των συνεταιρισμών προς τα μέλη τους, με τη μείωση του κόστους μεταποίησης και εμπορίας των αγροτικών προϊόντων τους και τη διάθεση γεωργικών εφοδίων σε χαμηλές τιμές. Έτσι, τα καθαρά εισοδήματα των μελών των συνεταιρισμών αυξάνονται.
- 3.- **Προσφορά περισσότερων υπηρεσιών στα μέλη τους**, όπως π.χ. προμήθεια γεωργικών εφοδίων, παραγωγή, μεταποίηση και διάθεση αγροτικών προϊόντων, πιστωτικές και ασφαλιστικές εργασίες, κ.ά.
- 4.- **Προσφορά καλύτερων υπηρεσιών στα μέλη τους**, όπως π.χ. αγορά από τους γεωργούς όλης της διαθέσιμης ποσότητας των προϊόντων τους, άμεση πληρωμή των γεωργών κατά την αγορά των προϊόντων τους, τιμολόγηση των προϊόντων βάσει της ποιότητάς τους, κ.ά.
- 5.- **Εξασφάλιση κοινωνικής δικαιοσύνης στα μέλη τους**, αφού ό,τι ποιότητα προϊόντων παραδίδουν οι αγρότες στους συνεταιρισμούς πετυχαίνουν ανάλογη τιμή και ό,τι ποιότητα προϊόντων αγοράζουν οι καταναλωτές πληρώνουν αντίστοιχη τιμή.
- 6.- **Διαφύλαξη της υγείας των καταναλωτών**, με τη διάθεση σε αυτούς αγνών και ανόθευτων προϊόντων.
- 7.- **Ανύψωση τον μορφωτικού επιπέδου των μελών τους**, χάρη

στην εκπαίδευσή τους με σεμινάρια, διαλέξεις, έκδοση περιοδικών και διάφορων εκλαϊκευμένων βιβλίων, τη συνεχή, πλήρη και αντικειμενική ενημέρωσή τους, κ.ά.

β) Οι τρόποι επίτευξης των σκοπών των συνεταιρισμών

Οι τρόποι με τους οποίους μπορούν να επιτευχθούν οι σκοποί των συνεταιρισμών είναι οι διάφορες δραστηριότητες που μπορούν να αναπτύξουν και οι οποίες αναγράφονται στα καταστατικά και τους νόμους των συνεταιρισμών. Ενδεικτικά εδώ αναφέρονται οι εξής:

1.- Η προμήθεια και διανομή γεωργικών εφοδίων στους αγρότες, καταναλωτικών αγαθών στους καταναλωτές, προκειμένου περί καταναλωτικών συνεταιρισμών.

2.- Η συλλογική παραγωγή αγροτικών προϊόντων, πραγματοποιώντας από κοινού πολλές καλλιεργητικές φροντίδες, όπως π.χ. η καταπολέμηση φυτοπαθολογικών ασθενειών, κ.ά.

3.- Η μεταποίηση αγροτικών προϊόντων, για να μπορέσουν να τα διαθέσουν ευκολότερα και καλύτερα και έτσι να επιτύχουν υψηλότερα εισοδήματα στα μέλη τους.

4.- Η εμπορία αγροτικών προϊόντων, που πρέπει να αποτελεί το κύριο έργο των συνεταιρισμών και το κλειδί της επίτευξης μεγαλύτερων εισοδημάτων στα μέλη τους.

5.- Η άσκηση πιστωτικών εργασιών, για την έγκαιρη πραγματοποίηση των διάφορων παραγωγικών διαδικασιών που θα συμβάλλουν στη βελτίωση της κατάστασης των μελών τους.

6.- Η ασφάλιση κεφαλαίων και προϊόντων για τη διασφάλιση βέβαιων εισοδημάτων στα μέλη τους.

γ) Τα μέσα επίτευξης των σκοπών

Τα μέσα με τα οποία μπορούν να πραγματοποιηθούν οι διάφορες δραστηριότητες των συνεταιρισμών και να επιτευχθούν οι στόχοι τους είναι τα εξής:

1.- Τα διαλογητήρια-συσσκευαστήρια των προϊόντων όπου γίνεται η τυποποίηση και η συσκευασία τους.

- 2.- Τα εργοστάσια μεταποίησης αγροτικών προϊόντων.
- 3.- Οι αποθήκες-ψυγεία, όπου εναποθηκεύονται τα προϊόντα ως ότου προωθηθούν στην αγορά.
- 4.- Τα μεταφορικά μέσα με τα οποία γίνεται η διακίνηση των προϊόντων από τους τόπους παραγωγής στα κέντρα κατανάλωσης.
- 5.- Τα καταστήματα λιανοπώλησης καταναλωτικών και βιομηχανικών αγαθών, κ.λ.π.

δ) Μηχανισμοί επίτευξης των στόχων των συνεταιρισμών

Οι βασικοί μηχανισμοί με τους οποίους μπορούν να επιτευχθούν οι στόχοι των συνεταιρισμών είναι οι εξής δύο, ανάλογα με τη φύση της συνεταιριστικής δραστηριότητας:

1.- Η ισχυροποίηση της διαπραγματευτικής δύναμης του Συνεταιρισμού, όταν η δραστηριότητά του περιορίζεται στο να διαπραγματευθεί με τρίτους τους όρους εμπορίου κατά τις συναλλαγές του. Έτσι, όσο μεγαλύτερη είναι η διαπραγματευτική δύναμη ενός συνεταιρισμού τόσο καλύτερες τιμές μπορεί να επιτύχει για τα προϊόντα που πουλά ή αγοράζει. Επομένως, μπορεί πιο αποτελεσματικά να αποτρέψει την εκμετάλλευση των μελών του, αλλά και να συμβάλλει στην ευημερία τους.

2.- Η επίτευξη "οικονομιών μεγέθους" κατά την πραγματοποίηση μιας οποιασδήποτε δραστηριότητας του συνεταιρισμού. Για παράδειγμα, όταν ένας αγροτικός συνεταιρισμός αναλαμβάνει τη μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων όλων των γεωργών-μελών του, τότε τα οικονομικά οφέλη τους θα μεγιστοποιηθούν, γιατί θα βελτιωθεί η αποδοτικότητα λειτουργίας του συνεταιρισμού. Αυτό θα επιτευχθεί λόγω σημαντικής αύξησης της ποσότητας της πρώτης ύλης που επεξεργάζεται το συνεταιριστικό εργοστάσιο, με αποτέλεσμα να πραγματοποιούνται "οικονομίες μεγέθους" κατά την μεταποίησή της και επομένως χαμηλότερο κόστος παραγωγής μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων και υψηλότερα καθαρά εισοδήματα στους γεωργούς.

208 ε) Προϋποθέσεις επίτευξης των σκοπών των Συνεταιρισμών

Gr. 2014 Gr. 2015

Οι κυριότερες προϋποθέσεις για την επίτευξη των στόχων των συνεταιρισμών είναι οι εξής:

1.- Ο μεγάλος αριθμός μελών των συνεταιρισμών. Πράγματι, όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμός των μελών των συνεταιρισμών, τόσο μεγαλύτερες ποσότητες προϊόντων διαχειρίζονται και έτσι πετυχαίνουν ισχυρότερη διαπραγματευτική δύναμη και οικονομίες μεγέθους και συνεπώς μεγαλύτερες ωφέλειες στα μέλη τους.

2.- Ο μεγάλος όγκος συναλλαγών του κάθε μέλους με το συνεταιρισμό του. Εάν είναι δυνατόν π.χ. κάθε γεωργός-μέλος του συνεταιρισμού να παραδίδει όλη την ποσότητα του προϊόντος του στη συνεταιριστική βιομηχανία, γιατί έτσι πετυχαίνονται "οικονομίες μεγέθους" στη μεταποίηση. Πράγματι, με όσο μεγαλύτερες ποσότητες των προϊόντων τους τα μέλη συναλλάσσονται με τους συνεταιρισμούς τους, τόσο μεγαλύτερες ποσότητες θα διαχειρίζονται οι συνεταιρισμοί για τον ίδιο αριθμό μελών και συνεπώς θα πετυχαίνουν ισχυρότερη διαπραγματευτική δύναμη ή μεγαλύτερες οικονομίες μεγέθους και θα πετυχαίνουν περισσότερες ωφέλειες στα μέλη τους.

3.- Η ορθολογική οργάνωση και αξιοκρατική στελέχωση των συνεταιρισμών. Χωρίς σωστή οργάνωση των συνεταιρισμών σε διάφορα τμήματα και χωρίς στελέχωση των τμημάτων τους με ικανά (ειδικευμένα, έμπειρα και έξυπνα) στελέχη, οι συνεταιρισμοί δεν μπορούν να λειτουργήσουν αποδοτικά, δηλαδή να προσφέρουν ή να παράγουν το μεγαλύτερο δυνατό έργο με το μικρότερο δυνατό κόστος και έτσι να ωφεληθούν περισσότερο τα μέλη τους.

4.- Η επαρκής και έγκαιρη χρηματοδότηση των συνεταιρισμών. Δηλαδή, όταν οι συνεταιρισμοί κατορθώσουν και πάρουν έγκαιρα επαρκή κεφάλαια, τότε θα μπορέσουν να λειτουργήσουν αποδοτικότερα (χαμηλότερο κόστος παραγωγής, καλύτερη ποιότητα προϊόντων, κλπ.) και έτσι θα ωφεληθούν περισσότερο τα μέλη τους.

1.5. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ- ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ- ΚΡΑΤΟΣ

Πρέπει να διευκρινισθεί ότι ο Συνεταιρισμός δεν είναι το ίδιο με το Συνδικαλισμό ή το Κράτος. Όλα αυτά είναι εντελώς διαφορετικοί θεσμοί.

Ο Συνεταιρισμός είναι οικονομική μονάδα, γιατί πραγματοποιεί οικονομικές δραστηριότητες, όπως π.χ. παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία προϊόντων, πιστωτικές και ασφαλιστικές εργασίες, κ.λ.π. Βέβαια, παρόλο ότι ο συνεταιρισμός είναι οικονομική οργάνωση, εν τούτοις προσφέρει στα μέλη του και στην κοινωνία όχι μόνο οικονομικό έργο αλλά ταυτόχρονα και κοινωνικό και πολιτιστικό. Και εδώ ακριβώς είναι το μεγαλείο των συνεταιρισμών και η ιδιαίτερη διαφορά τους από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Ο Συνδικαλισμός σημαίνει επαγγελματικό σωματείο. Δεν είναι οικονομική μονάδα και συνεπώς δεν πραγματοποιεί οικονομικές δραστηριότητες. Διαπραγματεύσεις και κινητοποιήσεις κάνει για τη βελτίωση της οικονομικής αλλά και κοινωνικής και πολιτιστικής θέσης των μελών του.

Το Κράτος, δηλαδή οι διάφοροι κρατικοί οργανισμοί ή δημόσιες υπηρεσίες κάνουν μόνο πολιτική, δηλαδή παίρνουν διάφορα μέτρα για τη βελτίωση της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής θέσης όλων των πολιτών της Χώρας.

Βλέπουμε λοιπόν ότι και οι τρεις θεσμοί (Συνεταιρισμός, Συνδικαλισμός και Κράτος) επιδιώκουν τους ίδιους στόχους, δηλαδή τη βελτίωση της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής θέσης των ανθρώπων - μελών τους. Όμως, η μεγάλη διαφορά τους βρίσκεται στους τρόπους ή τα μέσα επίτευξης αυτών των στόχων. Πράγματι, ο συνεταιρισμός τα πετυχαίνει με τις οικονομικές δραστηριότητές του, ο συνδικαλισμός με διαπραγματευτικές διαδικασίες και το κράτος με την πολιτική του, δηλαδή με τη λήψη των κατάλληλων μέτρων.

1.6. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ

Υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ συνεταιρισμών και ιδιωτικών εταιριών ή άλλων μορφών συλλογικής οργάνωσης και οι οποίες ουσιαστικά εκπηγάζουν από τις αρχές που τις διέπουν. Οι κυριότερες από αυτές τις διαφορές στο σκοπό, την οργάνωση, τον έλεγχο, τις πηγές κεφαλαίου, κ.λ.π. μεταξύ συνεταιρισμών και εταιριών (και συγκεκριμένα των ανωνύμων εταιριών) είναι οι εξής:

1.- Διαφορές στους σκοπούς μεταξύ συνεταιρισμού και εταιρίας

α) Ο συνεταιρισμός αποσκοπεί στο να μεγιστοποιήσει τις ωφέλειες που παρέχει στα μέλη του, ενώ η εταιρία να μεγιστοποιήσει τα κέρδη των επενδύσεων των μετόχων της.

β) Ο συνεταιρισμός θέλει να αυξήσει το πραγματικό εισόδημα των μελών του, ενώ η εταιρία επιδιώκει να αυξήσει την αξία των μετοχών της.

2.- Διαφορές μεταξύ συνεταιρισμού και εταιρίας στις πηγές κεφαλαίου.

α) Ο συνεταιρισμός έχει ως βασική πηγή τις συνεταιριστικές μερίδες των μελών του ενώ η εταιρία τις μετοχές των μετόχων της.

β) Άλλη εσωτερική πηγή κεφαλαίου του συνεταιρισμού είναι η επένδυση των πλεονασμάτων ενώ της εταιρίας είναι η επένδυση των κερδών.

γ) Το ύψος της συνεταιριστικής μερίδας και ο αριθμός τους για κάθε μέλος του συνεταιρισμού είναι περιορισμένος, ενώ η αξία κάθε μετοχής και ο αριθμός μετοχών που μπορεί να πάρει κάθε μέτοχος της εταιρίας δεν είναι περιορισμένος και μπορεί να διαφέρει από μέτοχο σε μέτοχο.

δ) Ο συνεταιρισμός και η εταιρία μπορούν να έχουν εξωτερική χρηματοδότηση, παίρνοντας δάνεια από τράπεζες, κ.ά.

ε) Άλλη εσωτερική πηγή χρηματοδότησης των συνεταιρισμών μπορεί να είναι η έκδοση προαιρετικών μερίδων και των εταιριών ή έκδοση νέων μετοχών.

3.- Διαφορά μεταξύ συνεταιρισμού και εταιρίας στη διανομή καθαρών εσόδων.

α) Στους συνεταιρισμούς, που τα καθαρά έσοδα ονομάζονται πλεο-

νάσματα, η διανομή τους στα μέλη γίνεται ανάλογα με το ύψος των συναλλαγών τους με τους συνεταιρισμούς.

β) Στις **εταιρίες**, που ονομάζονται κέρδη, η διανομή τους γίνεται στους μετόχους ανάλογα με τον αριθμό των μετοχών τους.

4.- Διαφορές μεταξύ συνεταιρισμού και εταιρίας στην οργάνωση.

α) Στους συνεταιρισμούς:

- 1.- Η οργάνωση γίνεται σύμφωνα με ειδικό νόμο για τους συνεταιρισμούς.
- 2.- Η οργάνωση ανήκει στα μέλη του.
- 3.- Συνεταιριστικές μερίδες έχουν μόνο τα μέλη τους.
- 4.- Το δικαίωμα ψήφου των μελών του δεν είναι μεταβιβάσιμο.

β) Στις εταιρίες:

- 1.- Η οργάνωσή τους γίνεται σύμφωνα με ειδικούς νόμους για εταιρίες, ανώνυμες, ομόρρυθμες ή περιορισμένης ευθύνης.
- 2.- Η οργάνωση ανήκει στους κατόχους μετοχών.
- 3.- Οι μετοχές είναι μεταβιβάσιμες, εκτός εξαιρέσεων.
- 4.- Το δικαίωμα ψήφου των μετοχών είναι επίσης μεταβιβάσιμο.

5.- Διαφορές μεταξύ συνεταιρισμού και εταιρίας στον έλεγχο.

α) στους συνεταιρισμούς:

- α.- Ο έλεγχος γίνεται από όλα τα μέλη του.
- β.- Κάθε μέλος έχει μια ψήφο.

β) Στις εταιρίες:

- α: Ο έλεγχος γίνεται από τους επενδυτές ή κατόχους μετοχών.
- β.- Κάθε μέτοχος μπορεί να έχει διαφορετικό αριθμό ψήφων, που εξαρτάται από τον αριθμό μετοχών που έχει.

6.- Διαφορές μεταξύ συνεταιρισμού και εταιρίας στη φορολογία

Στους **συνεταιρισμούς** υπάρχει φορολογική απαλλαγή για τις αγορές ακινήτων που προορίζονται για εγκαταστάσεις και για τις συναλλαγές που γίνονται μεταξύ των μελών και των συνεταιριστικών οργανώσεων,

ενώ τα εισοδήματα από συναλλαγές με τρίτους φορολογούνται κανονικά.

Οι εταιρίες φορολογούνται κανονικά σε όλα, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους.